A°. 1841. N°. 99.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —)

ZONDAG 23 MEI.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Herinneringen uit de Tweede Kamer.

» Wij wilen door de aanneming der tegenwoordige wet, de regterlijke organisatie niet helpen bestendigen, die, gelijk zelfs 's konings commissaris zoo duidelijk en welsprekend te kennen heeft gegeven, niet te verdedigen is. *Bij het ongunstig lot, hetwelk ieder voorstel, dat uit den boezem der Kamer voortkomt, ontmoet, is het niet te verwonderen, dat niemand der leden tot nu toe het voorstel tot wijziging dier organisatie heeft gedaan.*" De heer VAN DAM VAN ISSELT; zitting van 14 mei; *Staats Courant* 19 mei.

Met genoegen zagen wij, uit de aangehaalde woorden, dat de heer VAN DAM VAN ISSELT het gevoelen deelde, in ons artikel van 19 mei uitgedrukt; namelijk, dat de leden, die de bestaande regterlijke organisatie afkeurden, er eigenlijk eene andere behoorden voor te stellen; gebruik makende van een initiatief waartoe zij niet alleen geregtigd, maar zelfs geroepen zijn.

Maar, zegt de heer VAN DAM, » bij het ongunstig lot, hetwelk ieder voorstel dat uit den boezem der Kamer voortkomt, ontmoet, is het niet » te verwonderen, dat niemand der leden tot nu » toe het voorstel tot wijziging dier organisatie heeft » gedaan."

Het moge niet te verwonderen zijn; doch te betreuren is het zeker. Wij willen gaarne toestemmen dat een voorstel, gelijk hier bedoeld wordt, in zekeren zin vruchteloos zou geweest zijn; zeer mogelijk dat de meerderheid, hare redenen daarvoor hebbende, het voorstel zou hebben afgewezen; en in dien zin ware het voorstel vruchteloos geweest. Maar een voorstel, al wordt het door de meerderheid verworpen, is daarom nog niet vruchteloos in iederen zin. Een voorstel, door de geachtste leden der Kamer gedaan, en door kracht van redenen gestaafd, draagt vruchten in de meening der natie, werkt op hare overtuiging en gezindheid. Ziet de natie de meest gewaardeerde leden der Kamer aanhoudend en stelselmatig alles aanwenden om tot verbetering te geraken; ziet zij al hunne daartoe strekkende pogingen verijdelen door eene meerderheid, die wij niet willen bestempelen, — dan moet zij meer en meer de overtuiging erlangen, dat het gebrek, het noodlottig gebrek, in de zamenstelling der Kamer zit, en dat men, in waarheid, tot geene verbetering zal geraken, zoo lang die zamenstelling niet veranderd is.

Een voorstel door de heeren VAN DAM, LUZAC, VAN NES, VAN RECHTEREN, WARIN, VAN GOLSTEIN — wij noemen er slechts eenigen, die zich tegen de bestaande regterlijke organisatie verklaarden — had de algemeene aandacht op het onderwerp gevestigd, en het publiek had tegenover zulke mannen en de redenering, door hen bijgebragt, iets meer dan magtspreuken en klanken begeerd. Hebben mannen gelijk degenen welke wij noemden de overtuiging, dat iets nuttig zijn zou, zoo moeten zij trachten zulks te bevorderen; de bescheidenheid tot flaauwhartigheid te drijven, en de handen in den schoot te leggen, staat zulke mannen niet vrij. Het staat hen des te minder vrij, omdat aan die flaauwhartigheid slechts de voortduring van het kwaad is te wijten. Zij zijn de minst talrijken, ja, maar zij zijn de zwaksten niet. Zij zijn de sterksten zoodra zij het slechts willen wezen. Waar het eene goede zaak geldt, vordert het geweten dat men doe wat noodig is tot eene eervolle overwinning; maar tot elke overwinning is energie noodwendig. Die te bescheiden om is te overwinnen, overwint niet. Die te bescheiden is om te overwinnen, waar overwinnen pligt was, wordt schuldig aan het kwade, ja wordt er schuldiger aan dan zij die het deden in hunne onwetenheid.

Omdat een twintigtal mannen, wier namen niemand kent, wier redevoeringen niemand leest, afstemmen zullen wat kunde voorschrijft en vaderlandsliefde aanbeveelt, daarom zouden kunde en vaderlandsliefde zwijgen, de handen leggen in den schoot, en de roeping verzaken, ten allen tijde aan mannen van hoofd en karakter gegeven? — Maar waarom zijn zij dan in de wereld? Waarom hebben zij dan hoofd en karakter gekregen? Was het niet *steeds* de roeping van een *klein getal*, het ware en goede te doen zegevieren? Is niet altoos en allerwege de meerderheid flaauwhartig, baatzuchtig, kortzigtig en dom?

En legt daarom de man van hooger kunde en meerder deugd de handen in den schoot? Zegt hij daarom: het zal niet verwonderen dat ik geene pogingen tot verbetering aanwend? — Neen waarlijk, dit doet hij niet. Die het doen zou, ware geen man van hooger doorzigt en meerder deugd; hij ware niets dan een klankbord, dat, om toonen te geven, eenen voorbijgaanden wind, eene vreemde bespeling behoeft.

Ontwaart de man van deugd en kunde dat het goede niet kan worden bevorderd, tegenover eene meerderheid die zijne pogingen verijdelt, — zoo rigt hij zijne slagen tegen die meerderheid. Want aan het meerder verstand, niet aan het meerder getal komt alle regering toe. Eene meerderheid van menschelijke ligchamen beteekent niets tegenover eene meerderheid van menschelijke kunde en deugd.

Hopen wij dat mannen als de heeren VAN DAM, LUZAC, VAN NES en eenige anderen dit meer en meer zullen beseffen. Hun, aan wie de wagen der *Bona Dea* ter leiding is gegeven, werd het ten pligt gesteld te zorgen dat de wagen ook door de menigte henen ga. Of zou de kar hebben moeten stilstaan voor eenige baatzuchtige prevelaars, die belang hadden om de Goede Godin niet door te laten?

Eveneens op het politisch terrein. De voorstanders der heilzame maatregelen mogen er niet verflaauwen, hoedanig ook hunne tegenpartij zij. Hunne doelmatige voorstellen, met het gezag van schoonen naam omluisterd, door kracht van rede geschraagd, telkens afgewezen, moeten de oogen openen aan de natie, wier belangen het geldt.

Hoe menig zinkend schip werd niet door zijne noodschoten gered? Overbuldere dan ook de storm noodschot op noodschot, de kanonnier schiet door — al ware het slechts om zich te verantwoorden bij den hemel — hij schiet door, totdat de hemel redding geeft of het schip zinken laat.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grens, 7 mei. Betrekkelijk den opstand in Bulgarije hebben wij voortdurend slechts onbepaalde berigten, die daarin alleen overeenstemmen, dat dezelve een zeer ernstig karakter aangenomen heeft en alleenlijk door de ruwste brutaliteit der Moslims uitgetart is. — Intusschen moet het den opstandelingen aan geld doch vooral aan wapenen ontbreken; de meeste zouden slechts met seissen gewapend zijn. (*Allg. Z.*)

EGYPTE.

Volgens brieven uit Alexandrië van 26 april stierven er te Caïro dagelijks 110 à 115 menschen, waarvan 70 à 80 aan de pest, en onder deze veel aanzienlijke personen. Te Alexandrië stierven er dagelijks meer dan 20. De meeste bezorgdheid wekte het dat de pest dit maal ook in het gedeelte der stad, hetwelk door Europeërs bewoond wordt en tot nog toe verschoond gebleven was, doordrong. De pest had zich ook reeds aan boord van twee Engelsche en twee Oostenrijksche schepen vertoond. De laatste Fransche pakketboot had alle inneming van passagiers geweigerd. *Mehemed-Ali* hield zich zeer afgezonderd op zijn landgoed. (*Köln. Zeit.*)

RUSLAND en POLEN.

Van de Elbe, 9 mei. Openbare bladen hebben onlangs gemeld dat de Russische dagbladen geene berigten geven mogen aangaande de verhandelingen der Pruissische standen. Volgens bijzondere berigten uit Warschau kan men hier verder bijvoegen, dat ook de berigten der Pruissische *Staats-Zeitung* betrekkelijk de verhandelingen der standen, vóór de uitgifte van het blad in Polen (en zonder twijfel ook in Rusland) met zwart overstreken worden — een bekende handelwijze in Rusland ten aanzien der buitenlandsche pers, wanneer deze iets ongevalligs behelst.

(*Frank. Cour. — Oberd. Zeit. — Allg. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Leipzig, 15 mei. Met weerwil vervult ons hetgeen wij in het dagblad dezer stad lezen: » De Saksische *Vaterlandsblätter* verhalen eene (schier ongelofelijke) daad, welke, volgens *Demme's* jaarboeken van criminele regtspleging en andere tijdschriften, een regter van instructie zich in het groothertogdom Hessen veroorloofde. Hij waagde het, eenen beschuldigde, om tot ontdekking der waarheid te geraken, eerst eene gruwzame geeseling toe te voegen, dan, als deze niets hielp, hem met een gloeijend ijzer op den rug twee lange diepe wonden in te branden, en eindelijk door middel van gezouten voedsel en onthouding van drank, door de helsche kwellingen van eenen brandenden dorst, dien de gefolterde met zijn eigen water poogde te lesschen, tot bekentenis te brengen." Deze pijningen werden zonder geregtelijk vonnis en meest zonder protokol aangewend. De regter, wiens handelwijze deze keer toevallig ontdekt werd, kreeg — naar berigt wordt — eene vermaning. (*Magdeb. Zeit.*)

Dat gelukkige vaderlijke Duitschland, achter zijnen *freien Deutschen Rhein!*

ENGELAND.

Londen, 19 mei. Na eene beraadslaging van negen dagen, gedurende welke zich een ongemeen groot aantal sprekers, zoo vóór als tegen, heeft doen hooren, is gisteren eindelijk, in het Huis der Gemeenten, uitspraak wegens het ontwerp tot bepaling der regten op de vreemde suikers gedaan, en het voorstel van lord *Sandon*, eenen der vertegenwoordigers voor Liverpool, met eene meerderheid van 317 tegen 281 stemmen, goedgekeurd.

Dit voorstel strekte, gelijk men weet, om het Huis te doen verklaren, dat het zijne toestemming niet geven kon aan het beginsel om suiker, door slaven in de koloniën van andere natiën bewerkt, in de havens van het Vereenigd Koningrijk toe te laten, uit aanmerking der aangewende moeite en gedane opofferingen, tot afschaffing van slavernij en slavenhandel. Onder de welsprekendste verdedigers van het voorstel heeft sir *R. Peel* behoord, die eerst gisteren is opgetreden, als had de behoudende partij verlangd, dat de strijd door eenen harer magtigste en beroemdste kampvechters ten volle beslist zou worden. Niet slechts uit belangstelling in de slaven, dus zeide deze redenaar, ook uit een beginsel van voorzigtigheid, moest hij den ministeriëlen voorslag bestrijden. Wanneer men toch ophield de suikerteelt in de Engelsche Westindische koloniën te bevoorregten, dan liep Jamaïca gevaar een ander St. Domingo te worden, waar de blanke bevolking door de negers vermoord of verjaagd was. En wat zou er dan, vroeg hij, van de navolging van Engelands roemrijk voorbeeld, tot vernietiging van den slavenstand, door andere volken worden? Ook betwijfelde hij of de voorgestelde maatregel het doel, de verbetering van 's lands financiëlen toestand namelijk, wel bereiken zou, en berispte de ministers over de wankelbaarheid hunner beginselen, daar zij, die thans zoo sterk voor den vrijen handel ijverden, vroeger, en nog niet lang geleden, de inkomende regten gedurig verhoogd hadden.

Lord *Palmerston* en lord *J. Russell* zijn vervolgens opgestaan, om de redenen van dezen spreker en anderen van zijne partij te wederleggen. Eerstgenoemde betoogde dat het beter was, enkele groote monopolisten in hunne inkomsten te besnoeijen, dan het volk nieuwe en drukkende lasten op te leggen, terwijl laatstgenoemde minister er zich voornamelijk op toelegde om aan te toonen, dat het tegenwoordig kabinet het vertrouwen van het Huis in geene mindere mate bezat, dan dat aan welks hoofd sir *R. Peel* de laatste maal gestaan had.

Dit alles heeft den ministers niet mogen baten, en nu zij, op het eerste hunner drie bekende voorstellen, in eene minderheid van zes en dertig leden gebleven zijn, is men uiterst benieuwd te weten, of zij tot hunne aftreding of tot de ontbinding van het parlement besluiten zullen. Een van beide toch schijnt onvermijdelijk, te meer dewijl het Huis niet eens heeft willen stemmen over eene nadere motie van lord *Russell*, waarbij hij de verklaring verlangde, dat eene verandering in de beschermende regten, zonder dadelijke verzwaring der publieke lasten, het geschiktste middel was om de thans bestaande ongelijkheid tusschen uitgaven en inkomsten te herstellen, de belangen van den handel te bevorderen en den nood der arbeidende klassen te verligten.

— Volgens de jongste brieven uit New-York scheen alle vrees daar verdwenen, dat de zaak van den heer *M'Leod* aanleiding tot eene vredebreuk met Engeland geven zou; omtrent het geschil wegens de grensscheiding was men nog minder gerust. De nieuwe president *Tyler* had echter, in zijn antwoord op de gelukwenschingen van het corps diplomatiek, de verklaring afgelegd, dat het zijn hoogste wensch was de vreindschapsbetrekkingen met alle vreemde mogendheden aan te kweeken, daar de ingezetenen der Vereenigde Staten hunne eigen welvaart als innig verbonden met die van alle andere volken aanmerkten.

FRANKRIJK.

Parijs, 19 *mei*. De heer *Piscatory* is, door den heer *A. Foy* vergezeld, gisteren naar Toulon afgereisd, waar zij zich op het fregat *la Didon* naar Griekenland moeten inschepen. Hierbij voegt men, dat een vrij sterk eskader, onder de bevelen van den contre-admiraal *de Lasusse*, eerstdaags naar de Grieksche kust moet stevenen, en dat dit een en ander in betrekking staat tot de betaling van het achterstallige der door Frankrijk gewaarborgde Grieksche leening, van welke dat rijk thans twee termijnen verschuldigd is, terwijl zijne regering, telkens tot betaling aangemaand, allerlei uitwegen gezocht zou hebben, ten einde de afdoening te verschuiven.

— Men berekent dat de beroemde danseres *Fany Elssner* te Havanna en New-Orleans meer dan vijf en veertigduizend dollars met hare kunst gewonnen heeft, behalve de menigvuldige geschenken, wier waarde op twintigduizend dollars geschat wordt. Zij wordt tegen de maand september in Frankrijk terug verwacht.

— Voor den raad van discipline van het 4de legion der nationale garde verscheen dezer dagen de heer *Gobsec* als beklaagde; met deftige beleefdheid nadert hij de balie, een glimlach zweeft op zijne lippen: Mijne heeren, ik heb de eer u mijn compliment te maken; hoe staat het met uwe kostbare gezondheid? — *President:* De heeren rogters bedanken u, doch er is thans geene kwestie van onze gezondheid, maar van u: sinds eenigen tijd betrekt gij de wacht niet meer? — *Gobsec:* Door mij naar de ligchamelijke en morele gezondheid mijner regters te informeren, vervulde ik slechts de pligten der wellevendheid... ik ben een buitengewoon vereerder der beleefdheid en der goede manieren, wier wetboek zij is. — *President:* Dit mag u niet beletten uwe dienst te verrigten. — *Gobsec:* Gij stelt mij in groote verlegenheid; als ik u zeg dat zulks het mij belet, zoo is dit bijna een *dementi*.. en dit strijdt lijnregt met de beleefdheid. Intusschen moet ik, om de waarheid te zeggen, verklaren, dat goede manieren en het wachthuis onvereenigbaar zijn. — *President:* Hoe zoo? — *Gobsec:* stelt u voor, dat ik eens de wacht heb betrokken, een enkel maal.. (gelach). Ik berouw het zeer (algemeen gelach.) Ik verschijn op de plaats der mairie, maak mijnen cameraden mijn compliment, als de adjudant mij plotseling bij het ledergoed vat en zegt: *fourrez-vous dans le tiroir!* (plaats u in het middelste gelid). Ik kende de beteekenis van het woord *tiroir* niet, en antwoordde dus, al mijne energie zamenvattende: adjudant, houdt gij mij voor een vadermoorder? — *President:* Onder *tiroir* verstaat men het tweede gelid van het middelste peloton. Gewoonlijk plaatst men aldaar de kleinste personen. — *Gobsec:* Als ik niet zoo gelukkig ben, de lengte eener boonenstaak te bezitten, zoo is zulks nog geene reden om mij bij de kleederen te pakken. De beleefdheid zegt: men heeft handen om de dingen aan te vatten, niet de menschen. Maar dit ging nog door; aan de wacht gekomen, roept men: nommer 5 op post. Ik had er niet op gelet; op eenmaal roept mij de luitenant toe: In 's duivels naam kom dan buiten, nommer 5! — ik heet niet nommer 5, antwoordde ik, ik heet *Gobsec*. De naam dien gij mij zoo even geeft, zou doen gelooven dat ik tot eene loterij behoorde, terwijl ik daaraan geheel vreemd ben. (Algemeen gelach). Maar kom toch buiten, *raisonneur* — herhaalde de officier — en ga op uw' post! — O, zeide ik bij mij zelven, de beleefdheid verbiedt te vloeken en driftig te worden! Die officier zou wel doen, als hij hare voorschriften nog eens herlas. — *President:* Maar in dat alles is niets dat met de beleefdheid strijdt. — *Gobsec:* Hoe kan men zoo iets zeggen! Maar met den korporaal was het nog veel erger; toen hij mij voor den schildwacht gebragt had, dien ik aflossen zou, riep hij mij op zeer gebiedenden toon toe: *schouder 't geweer! presenteer 't geweer!* (vrolijkheid) Toen ik zag dat het op zoo bevelenden toon opgenomen werd, wist ik niet wat te doen... men moet overtredingen der beleefdheid niet aanmoedigen. — *President:* Hoe had hij dan, naar uwe meening, moeten zeggen? *Gobsec:* Hij had moeten zeggen: »Wilt gij zoo goed zijn, mijnheer, het geweer te schouderen." (geschater) Had de korporaal mij zoo toegesproken, dan zou ik gezien hebben wat ik doen wilde. (Nieuw gelach).

In weerwil dier kritiek van de min of meer ruwe manieren der nationale garde, werd de vriend der beleefdheid tot 24 uren gevangenis veroordeeld.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 19 *mei*. De prins van *Joinville* verlaat heden Cherburg, om herwaarts te komen. De Fransche gezant bij ons hof vertrekt morgen ochtend naar den Helder, ten einde den prins te verwelkomen.

— De graaf *van Lottum* is van zijne reis naar Berlijn alhier geretourneerd.

— Het is meer en meer waarschijnlijk, dat de heer *van Dam van Isselt* tot gouverneur van eene onzer provinciën zal benoemd worden. (*Handelsblad*)

— De raad van state zal dezer dagen zijn advijs uitbrengen op het rapport der commissie, belast met de revisie der verordeningen op het lager onderwijs.

— De heer *S. Dedel*, zaakgelastigde der Nederlanden te Londen en sedert eenigen tijd alhier met verlof, vertrekt overmorgen derwaarts.

's Gravenhage, 20 *mei*. Men spreekt thans veel van eene ophanden zijnde verandering in de uniform van onderscheidene korpsen van het leger. Onder anderen zegt men, dat de kwartiermeesters eene geheel afzonderlijke uniform en daarbij zilveren epauletten zullen bekomen. Als wij wel onderrigt zijn, dan zal ook het laken van hunne rokken voortaan eenigzins lichter van kleur dan dat van de korpsen zijn. De artillerie zal, in plaats van den schakot, een casque of helm van gebrand leder, in den vorm als die der ligte dragonders, alsmede roode epauletten bekomen; welke laatsten ook door de kadets aan de koninklijke militaire akademie te Breda zullen gedragen worden, terwijl tevens de snede der rokken voor die kadets eenige verandering ondergaan zal. De uniform der rijdende artillerie zal in een huzaren-tenue veranderd worden.

— Z. M. de koning is gisteren avond, van hoogstdeszelfs togt naar Utrecht, in deze residentie terug gekeerd.

— Gisteren morgen is Mgr. *Capaccini*, buitengewoon gezant van den heiligen stoel bij het Nederlandsche hof, in deze residentie aangekomen. Z. H. heeft zijnen intrek genomen bij den Hoog-Eerw. heer *Antonucci*, kamerheer-honorair van Z. H. den paus *Gregorius* XVI, vice-superior der Hollandsche zending, enz.

— In de zitting van den Hoogen Raad van gisteren, heeft de procureur-generaal zijne conclussiën genomen in de zaak van *W. G. Vervloet*. De procureur-generaal meende dat de aangevoerde middelen van cassatie niet konden leiden tot de vernietiging van het arrest. Toestemmende dat er in deze zaak eenige onregelmatigheden hadden plaats gegrepen, zoo meende Z. E. H. A., dat dezelve niet met straffe van nietigheid waren bedreigd. Hij concludeerde mitsdien tot de verwerping van het beroep.

De uitspraak is bepaald op 15 junij.

— Z. M. heeft dezer dagen een eervol ontslag verleend aan den gepensioneerden majoor *J. B. Perrenot du Battu*, als kommandant van het het huis van militaire detentie te Leiden, en den luitenant-kolonel *J. Irisch Stephenson*, thans kommandant der strafgevangenis te Woerden, bij wijze van overplaatsing, benoemd tot kommandant te Leiden.

— Z. M. heeft benoemd, tot kommandant van het huis van opsluiting en tuchtiging te Woerden, den gepensioneerden majoor *J. Vorstenbosch*.

— De commissie, benoemd bij koninklijk besluit van 1 augustus 1839, ter beoordeeling en tot toezigt van het te Apeldoorn daar te stellen monument, ter nagedachtenis van wijlen Z. Exc. den luitenant-admiraal *van Kinsbergen*, heeft van de verschillende ontwerpen, welke ten gevolge van het uitgegeven programma waren ingekomen, het plan, vervaardigd door den heer *P. Huysers Az.*, architect te Breda, waardig gekeurd om bekroond te worden. De inzenders der niet bekroonde ontwerpen zijn door genoemde commissie verzocht, deze, onder overlegging van behoorlijke bewijzen van eigendom, te doen afhalen bij den heer burgemeester der gemeente Apeldoorn.

Rotterdam, 20 *mei*. Men verneemt met genoegen dat door ons stedelijk het bestuur gemeenelandshuis van Schieland alhier is aangekocht geworden; en ofschoon het doel, waarmede, nog niet met zekerheid bekend zij, zoo vleit men zich echter dat hierdoor zal voorzien worden in eene sints lang gevoelde behoefte, namelijk: een ruim locaal, geschikt voor schouwburg, muzijkfeesten, tentoonstellingen, groote partijen en andere talrijke vereenigingen; waaraan het in de tweede stad des rijks geheel ontbreekt, en waartoe het emplacement van bovengemeld gebouw bij uitnemendheid wel gekozen zou zijn.

Rotterdam, 21 *mei*. Naar men van goederhand verneemt, bestaat het voornemen tot het leggen van eenen nieuwen grindweg tusschen Nijmegen en Maastricht, aan welke zoo veel behoefte is. De voorbereidende werkzaamheden tot de legging zijn reeds begonnen. (*Rott. C.*)

Utrecht, 20 *mei*. Z. M. de koning heeft heden vóór zijn vertrek aan onderscheidene heeren uit deze provincie de ridderorde van den Nederlandschen leeuw geschonken, welker namen hier alphabetisch volgen: *M. A. van der Bank*, predikant der Waalsche gemeente; mr. *P. A. Reelaerts van Oosterwijk*, lid van de gedeputeerde staten; *C. J. van der Muelen van Maarssenbroek*, raad der stad; mr. *P. J. J. Ram*, raadsheer; *R. van Rees*, professor in de wis- en natuurkunde; *H. J. Rooijaards*, professor in de theologie; *F. G.* graaf *van Limburg Stirum*, luitenant-kolonel der schutterij; *G. A. Vermeulen*, aartspriester; mr. *R. van der Voort*, wethouder.

De kommandanten der eerewachten, de heeren *F. H. C.* baron *van Heeckeren van Brandsenburg*, en *E.* baron *de Wendt van Sijtzama* hebben van Z. M. den koning elk eenen diamanten ring ten geschenke ontvangen.

§ *Utrecht*, 21 *mei*. »Indien men aan onze stadscourant geloof wilde slaan, dan zou de ontvangst van Zijne Majesteit in deze stad allerprachtigst geweest zijn en alle bewijzen gegeven hebben, dat de vader bij zijne kinderen kwam. Het is mogelijk, dat de redacteur van gemelde courant zulks vermeend heeft te zien; maar mij en meerderen met mij kwam het eerder voor, alsof kinderen hunnen stiefvader ontvingen, dien zij moesten ontvangen en dien zij nog niet kenden, en die nog eerst door zijne handelingen moest toonen wat hij als *Vader* was en hoe zij hem hadden te beschouwen.

Hoewel de komst van den koning voor maanden lang

door hem zelven aan den burgemeester was aangekondigd, zoo had het evenwel den schijn alsof zijne komst plotseling was, zoodat triumfbogen, eerewachten en diné, in den grootsten haast, waardoor groote kosten zijn veroorzaakt, in orde gebragt moesten worden.

De zoogenaamde burger-eerewacht, sterk 22 hoofden, behalve eenige heeren uit de studenten, die zich aan dezelve hadden aangesloten, was gewis zeer gering voor eene bevolking van 45,000 zielen, voor eene stad die zoo vele aanzienlijke en vermogende lieden bevat.

Algemeen is men intusschen verwonderd geweest over de geringe of liever over de ontbrekende geestdrift der menigte, zoowel bij de inkomst als bij de verschijning op het balcon; behalve eenige straatjongens was er eene doodsche stilte, die onwillekeurig te kennen gaf: wij willen zwijgen en wachten om te zien, wat gij doen zult; de schijn heeft ons wel eens bedrogen, wij willen hopen en alles goeds verwachten, maar eerst uwe daden zien en schortsen ons oordeel liever op.

De audiëntie was talrijk; vooral vele geestelijke heeren, zoowel protestantsche als roomsch-katholieke christen-leeraars, wedijverden, om in lange redenen hunne gehechtheid maar tevens hun vertrouwen aan den dag te leggen, en zullen gewis strijdige gevoelens gekoesterd hebben, die moeijelijk beide voldaan zullen worden; want de eenen steunen op de gedane beloften en zien met verlangen derzelver vervulling te gemoet, de anderen beschouwen die beloften als ijdele woorden en houden zich overtuigd dat de vervulling noch zeer verre af is. Hoe zal nu de beste vorst der wereld die gevoelens kunnen vereenigen?

De koning heeft, na de audiëntie, de munt bezocht; daar werd alstoen het eerste muntstuk in zijne tegenwoordigheid geslagen, en de koning gaf dan ook zijne tevredenheid over de juiste en spoedige uitvoering daarvan te kennen. De beeldtenis des konings ziet eenen anderen weg uit dan die van zijnen vader; mogte hij naar den regten weg uitzien en dien bewandelen!

Daarna heeft de koning het door de stedelijke regering *voor rekening van de stad* aangeboden diné bijgewoond. Hoewel hetzelve in de *vestibule* van het stadhuis was aangerigt, zoo was dit uitermate prachtig en getuigde van den smaak van den heer *van Veen*, kastelein in het Kasteel van Antwerpen. Bij deze gelegenheid heeft de burgemeester aan Zijne Majesteit eene thans geslagene medalje aangeboden, waar op de eene zijde het borstbeeld van Zijne Majesteit en op de keerzijde staat: dankbare hulde (waarvoor??) der stad Utrecht aan *Willem II*.

Op hooger last was eene *gala* tooneel-representatie ingerigt. Utrechts ingezetenen schijnen deze representatie niet gewaardeerd te hebben; te minder had men dit kunnen verwachten, daar de koning voornemens was zich derwaarts te begeven: of zag men veelligt niet gaarne eene *zinnebeeldige voorstelling*? Hoe het ook zij, er bevonden zich zelfs geen twintig dames in de loges, en de koning, waarschijnlijk daarvan onderrigt, verscheen niet, zoodat de weinige liefhebbers van zinnebeelden hun geld aan de deur terug ontvingen.

Des avonds was er receptie bij den gouverneur en heeft Zijne Majesteit de aldaar bevindende schoonen met de aan hem zoo uitsluitend eigene lieftalligheid gezien en er onderscheidene aangesproken. Dien avond kwamen ook de nieuwe geordenden te voorschijn; de Leeuwenorde prijkte manmoedig op hunnen rok, en velen verbleekten van spijt dat zij niet daarmede begiftigd waren. Van in den adelstand verhevenen heeft men niets vernomen; of zou men in Utrecht adellijk genoeg zijn?

Den volgenden dag heeft de koning met veel belangstelling de onderscheidene publieke inrigtingen, het krankzinnigenhuis, de zijdeworm-teelt bezigtigd, alsmede den zoölogischen tuin, alwaar Z. M. zich uitsluitend bij het kabinet van den hoogleeraar *Lith* heeft bepaald. Zou dit zijn bij afwezendheid van vele levende dieren in de daartoe bestemde plaats?

Z. M. heeft ook met de hoogste naauwkeurigheid de verdedigingswerken in de nabijheid van Utrecht in oogenschouw genomen en daarbij te kennen gegeven, dat hij alles door zijne eigene oogen wil zien, en ook niet op rapporten wil verlaten.

Bij eene volgende gelegenheid zal ik mijne opmerkingen vervolgen: voor heden zij dit genoeg".

Arnhem, 22 mei. Niettegenstaande de ontkenning, onlangs in de *Nijmeegsche Courant* geplaatst, wordt er voortdurend beweerd dat de tijding, door het *Handelsblad* medegedeeld aangaande de aftreding van Zijne Exc. den heer gouverneur van Gelderland, geenszins ongegrond was. Het is bekend, dat Z. Exc. reeds sedert lang aan verregaande doofheid laboreert, en dat men in de laatste tijden ook voor zijn gezigt ernstige ongerustheid koesterde. Een en ander gevoegd bij de bekende gehechtheid des edelen heeren aan de beginselen en den geest der vorige regering, bij deszelfs betoonden afkeer van vrijzinnige begrippen, zoo gevoelig in de beurs van den uitgever dezer courant ondervonden, maken de abdicatie van welgemelde Excellentie meer dan waarschijnlijk. Mogten dan ook soms eenige leden der staten zich onlangs verbeelden uit den mond zelven des heeren gouverneurs te hebben vernomen, dat hij nog geene voornemens hoegenaamd van abdicatie koesterde, maar hen integendeel nog lange jaren hoopte te presideren, — dit schijnbaar gehoorde zal moeten worden geweten aan den valschen klank waarover in de vergaderzaal der staten reeds meermalen werd geklaagd, en welke veroorzaakt dat men iets soms in 't geheel niet, soms gansch verkeerd verstaat.

— Men heeft ons het volgende toegezonden met verzoek om het te plaatsen:

» De gewone jaarlijksche wedren heeft weder te Munster op den 17den en 18den dezer plants gehad, bij welke gelegenheid onze aldaar tegenwoordig zijnde landgenooten het genoegen gehad hebben, het paard, de *Wild Hero*, zoon van *Priam*, oud vijf jaar en behoorende aan den heer *van Heeckeren van Enghuizen*, den hoofdprijs te zien behalen tegen de vierjarige *Amoret*, van den graaf *von Lansberg Steinfurt*.

Het is echter te betreuren, dat het *zilveren paard*, door den koning van Pruissen als staatsprijs uitgeloofd, den overwinnaar niet is kunnen overhandigd worden, vermits, door het ongeseld worden van een der ingeschrevene paarden, de concurrentie te klein was, en den heer *van Heeckeren* dus niets anders heeft kunnen te beurt vallen als de mede uitgeloofde honderd en tien Frederics d'or.

Ik wensch zeer, dat deze hinderpaal het volgende jaar niet zal plaats hebben, en dat ik het zilveren paard alsdan aan den heer *van Heeckeren* zal zien toewijzen."

Mengelwerk.

Zaken van het israëlitisch kerkgenootschap.

(*Ingezonden.*)

Tijdens het ministerie VAN PALLANDT, is er voor het Nederlandsch israëlitisch kerkgenootschap veel gedrukt en geschreven; het is nogtans te betwijfelen, of het meeste daarvan den toets van het goede en nuttige kan doorstaan. Er zijn eene menigte koninklijke besluiten geprovoceerd, ministeriële beschikkingen genomen, deliberatiën en consideratiën in de wereld gebragt, die, ofschoon door de drukpers van den staat verbreid, in wijlen de israëlitische jaarboeken opgenomen, en in Duitsche bladen uitgebazuind, niet altijd waren overeen te brengen, noch met de onafhankelijkheid, door den souvereinen vorst aan de joodsche gemeenten gewaarborgd (1), noch met de eenvoudige gehoorzaamheid aan de wetten van den staat, die toch aan de israëliten, in geene ruimere mate kan worden opgelegd dan aan de meer bevoorregte gezindheden. De ministeriële dispositiën, de belangen van bijzondere gemeenten betreffende, waren niet altijd door regtmatigheid en onpartijdigheid gedicteerd. — Het amplieren der kerkstatuten, zonder voorkennis en toestemming der kerkeraden; het ongevergde inmengen in huishoudelijke zaken; het ontnemen van het initiatief aan de kerkbestuurders; de schijnbare toeleg tot het aanstellen en afzetten derzelve enz., — werd veelvuldig en alledaags, en maakte, *de minister*, tot het sprookje van den dag. De joodsch-kerkelijke aangelegenheden schenen, nu en dan, het voorwerp van 's ministers tijdkorting geweest te zijn, wiens zorgelijke bemoeijingen zich zelfs tot onderwerpen van genees- en heelkundigen aard hebben uitgestrekt (2). Geen weldenkend israëliet blijft nogtans onerkentelijk voor het goede, bij wijlen, door Z. Exc. tot stand gebragt; maar het is en blijft eene treurige waarheid, dat, gedurende de laatst verloopen vijf en twintig jaren, aan het joodsche kerk- en schoolwezen in Nederland, veel gemaakt en vermaakt is; maar ook wij vragen: waar zijn de vruchten van den boom? en kon het wel anders: van eene centralisatie, die grootendeels eigenbelang beoogt, zijn zelden uitkomsten ten algemeenen nutte te wachten. Het weren van bekwame, moderne, Duitsche opper-rabijnen, welker invloed allerheilzaamst op de godsdienstige beschaving en het onderwijs zoude werken, is even zoo ongepast, als het aanleggen van seminariën, om in *Nederland* dit uitheemsche voortbrengsel aan te kweeken, kostbaar en omslagtig is. Na vijf en twintig jaren tijd en geldverlies, schijnt er gevolgelijk geen Nederlandsch rabijn voorhanden te zijn, om de openstaande plaats bij de joodsch-Duitsche gemeente te Amsterdam te vervullen; hier schieten mij onwillekeurig de twee honden uit de fabel te binnen, die de beek ledig drinken om het aas meester te worden. Bij dit alles blijven de gewigtige vragen over: wie verdeelt de onderstandsgelden, welke ten behoeve der joodsche eeredienst op de staatsbegrooting zijn uitgetrokken? Tot welke nuttige en noodige, of tot welke onnutte en misbare einden worden zij in *détail* aangewend? Wij hebben ons meermalen verwonderd, dat de Nederlandsche israëliten zich niet sedert lang in massa hebben vereenigd, om in hunne kerkelijke aangelegenheden, door gepaste middelen, willekeur en onregtmatige behandeling te keer te gaan, en onbevoegd gezag, al ware het zelfs dat van eenen minister van staat voor de zaken der hervormde kerk enz. te fnuiken. De bezoldiging van den lande, *aan de joodsche geestelijkheid*, is bijna niet noemenswaardig; de weduwen der opper-rabijnen genieten hoegenaamd niets; de joodsche eeredienst bekostigt zich zelve: — er moge soms leiding en teregtwijzing noodig zijn, maar gezagoefening, in zoo verre die niet berust op de algemeene wetten of op de kerkelijke statuten, komt hier niet te pas, en had nimmer behooren gedoogd te worden, en evenwel wordt ieder kerkbestuurder met den koninklijken afzetsvloek bedreigd, wanneer hij zich tegen de zoogenaamde verordeningen durft verzetten en het voorbeeld volgt, eenmaal zoo manhaftig door de Amersfoortsche gemeente gegeven!! (3) In israëlitische armenzaken had de hervormde kerk, in de laatste jaren, de gewoonte aangenomen, zich met binnenlandsche zaken te *concerteren* en in gemeen overleg te handelen. De befaamde beschikking van 12 december 1838, houdende, zoogenaamde, *algemeen werkende bepalingen*, betreffende de verzorging der *israëlitische* behoeftigen, is een maaksel van beide departementen (4). Die beschikking berust op een koninklijk radicaal, welks vrijzinnige strekking hier zeer verkeerdelijk wordt toegepast, en geene andere bedoeling heeft, dan om de israëliten uit het ressort der algemeene armenwetten te verdringen, en eenen voornamen tak der joodsche armenfondsen te gronde te rigten (5). Deze tweeslachtige bepalingen mogen nu al in een zoogenaamd *Provinciaal blad* zijn opgenomen, — zij dragen, des niet te min, bij iederen deskundige, eenige artikelen uitgezonderd, den stempel der onwaarde en nietigheid; maar zij leveren tevens een bewijs op van de verbazende overhand waartoe de willekeur kan geraken. Twee ministers hebben zich daarbij niet ontzien, om, zonder toestemming der bevoegde kerkvertegenwoordiging, aan de israëlitische gemeenten geldelijke lasten op te leggen; en toen men gehoorzaamheid weigerde, werd van hooger hand, ofschoon zonder vrucht, de bedreiging van coërcitive middelen, NB. door tusschenkomst der gewestelijke en plaatselijke besturen, als middel geappliceerd om tot het doel te geraken. De minister VAN PALLANDT is afgetreden; het departement van binnenlandsche zaken komt eerstdaags onder het beheer eens anderen staatsmans; de Nederlandsche israëliten hopen, dat beide ministers, betreffende hunne collectieve aangelegenheden, eenen anderen en beteren weg dan hunne voorgangers zullen bewandelen. Zij hopen, dat dezelve aan hunne kerkelijke en armen-belangen de aandacht zullen wijden, waarop aan beide geene aanspraak kan worden ontzegd; dat zij steeds uit eigene oogen zien, naar redelijke overtuiging handelen, en een deel der Nederlandsche bevolking, betreffende de teederste aangelegenheden, voor verdere stiefmoederlijke behandeling zullen vrijwaren.

P.

(1) Zie besluit van 26 februari 1814, n°. 90, *Staatsblad* n°. 30.

(2) Zie Z. Exc. besluiten wegens de israëlitische besnijdenis-commissiën en zijne uitspraken in zake van *ligchaamsgebreken*, waarop benoemde kerkbestuurders vrijstelling van functiën en vrijstelling van den uitkoop vorderden.

(3) Zie koninklijk besluit van 16 mei 1839, n°. 1.

(4) Zie *Provinciaal blad* van Zuid-Holland, jaargang 1839, n°. 10.

(5) Zie art. 252, litt. A. ibid.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 13 tot en met 21 mei.

Gehuwd: R. Welcher met C. H. P. Mallinckrodt. — J. de Roos met G. Horstink. — G. J. Zeegers met D. Smits. — S. D. Willemsen met G. Rutten. — S. Terbruggen met P. H. Palm. — T. S. Geurs met G. Winters.

Bevallen: M. M. Prins, geb. Vos, Z. — E. Stitzinger, geb. Godden, Z. — M. J. Holsboer, geb. Obbink, Z. — M. M. Buddingh, geb. Martini, Z. — W. Peeterman, geb. Smits, Z. — J. A. Engels, geb. Arnold, Z. — H. J. van der Zwaag, geb. Groen, D. — J. Heister, geb. Sluijterman, D. — D. Jacobs, geb. Reeskamp, D. — H. A. van Pelt, geb. Pex Wellens, Z. — C. E. van de Westeringh, geb. Lauckhart, D. — R. Verhoef, geb. Adams, Z.

Overleden: W. L. Gerritsen, 9 m. 8 d. — A. W. Godefroij, 3 j. 10 m. — G. van Omme, 2 j. 7 m. — J. van den Driesschen, 6 d. — W. Klaassen, echtgenoot van A. van Galen, 45 j. 3 m. — G. Boom, echtgenoot van M. van Leijden, 66 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: C. de Wolf met M. J. Behrends. — H. Schraven met J. Giesbers. — J. H. Vos met H. Hattingh. — H. Kessels met H. van de Pol.

Bevallen: G. in den Bosch, geb. Hamer, D. — S. W. Hubert, geb. Rentrop, D. — J. J. Stronk, geb. Jansen, D. — A. F. Mulder, geb. van der Lisse, Z. — E. Braam, geb. Vierboom, D. — E. Harmsen, geb. Hebenar, D. — G. Kreling, geb. de Bruijn, Z. — F. Heijnen, geb. Hoogstraaten, Z. — A. C. Valkenaar, geb. Jurg, Z. — T. van de Staaij, geb. de Bruijn, D. — B. Vink, geb. van der Horst, Z. — M. C. de Luij, geb. Hermans, D. — M. Felet, geb. Thoonsen, D. — W. Cools, geb. Doeleman, D. — G. Brok, geb. van Heel, Z.

Overleden: A. M. Servaas, 9 w. — M. C. Janssen, 4 m. — M. van Dalen, 2 j. — W. L. Ketelaar, 30 j. — E. Jansen, geb. Appel, 59 j. — A. A. de Vries Robbé, 71 j. — H. Kloosterman, 38 j. — H. de Vries, 2 j. 6 m. — A. C. van Munster, 19 j. — A. T. Berenbroek, 1 j. 6 m.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: G. Morhee met A. Schaap. — A. Bruinier met H. E. Lammers. — W. Korten met J. C. Vreman. — F. Grootherder met T. van Voortenburg.

Bevallen: H. Nijveldt, geb. Oostenk, Z. — H. J. de Wilde, geb. Halfman, D. — G. Holland, geb. Coenraads, D. — H. Scherpenborg, geb. Olthof, Z. — W. Evers, geb. Dumelaar, D. — M. H. van der Haar, geb. Mertens, Z. — L. Boersbroek, geb. Kuijt, D. — C. A. Lokhof, geb. van Reen, Z.

Overleden: E. Keizer, 49 j. — G. J. Smit, wed. R. L. Hartman, 70. j. — J. Wolzenbuis, huisvrouw van G. J. Slagman, 62 j. — J. H. Kreuze, 5 w. — G. Das, 6 w. — L. C. S. van Ouckama, 26 j. — W. Huetink, weduwe van H. J. Hamer, 88 j. — J. Hartman, weduwe van G. Veltman, 89 j. — A. Beeker, 35 j.

TE TIEL:

Gehuwd: A. J. Polak met R. Hes. — J. Schoots met M. Delissen. — L. Wiegel met G. Walbeek. — P. Pik met H. W. Bor.

Bevallen: S. M. Westerlage, geb. Smits. D. — J. de Weijer, geb. Reinders, D. — C. J. ten Bosch, geb. de Ridder, D. — M. Reuser, geb. van der Riet, Z. — C. J. J. Coster van Voorhout, geb. van Gorkum, Z.

Overleden: C. J. A. Spiering, 6 m.

Advertentiën.

Getrouwd:

Mr. *F. BÖHTLINGK*,
en
P. W. VAN BRAAM.

HATTEM,
den 17den Mei
1841.

Getrouwd:

Mr. *J. C. C. VAN LEEUWEN*,
en
M. W. GILLOT.

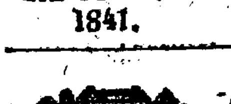
WIJK bij DUURSTEDE,
den 19den Mei
1841.

Eenige Kennisgeving.

Heden overleed, na voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der Stervenden, in den ouderdom van ruim 83 jaren, onze waarde Oom en geachte Vriend, de Heer *FRANCISCUS JOANNES KREPEL.* — *Waarmede hierdoor wordt Kennis gegeven aan Familie en Betrekkingen, zoo binnen als buiten deze Stad,* door

J. R. KREPEL,
A. RKERING,
H. J. VAN OGTROP,
Executeuren-Testamentair.

AMSTERDAM,
den 14den Mei
1841.

De Notaris Mr. *JR. NIJHOFF*, te *Arnhem*, zal, namens zijne principalen, op den 26sten dezer, des middags ten 5 uur, in de *Koude Herberg*, te *Oosterbeek*, bij *Arnhem*, *zonder beraad*, bij toeslag verkoopen:

Het HEERENHUIS en TUINTJE, te *Oosterbeek*, Kadaster Sectie D, N°. 568, 571 en 572, groot 5 Roeden en 91 Ellen; breeder beschreven in N°. 74 dezer Courant en bij biljetten; bij den inzet, met de hoogen, gebragt tot *f* 1250. Informatiën bij genoemden Notaris.

OPENBARE VEILING

VAN

een weldoortimmerd HEEREN-HUIS en ERVE, onlangs voor een groot gedeelte vernieuwd en op eenen der aanzienlijkste standen, naast het Raadhuis, te *Deventer*, in de Polstraat, gelegen; gemerkt F 1373, bestaande in *drie* ruime BENEDEN-KAMERS en *een* KABINETJE, *vijf* BOVEN-KAMERS en *drie* KABINETJES, MANGELKAMER, KEUKEN met REGEN- en WELWATERSPOMP, WASCHHUISJE, ZOLDERS en *watervrije* KELDERS, met eenen TUIN achter het Huis.

Waarvan de voorloopige toewijzing door den Notaris Mr. *H. W. VAN MARLE* zal worden gehouden te *Deventer*, ten huize van *J. DUIJM*, op Zaturdag den 12den Junij 1841, des avonds ten *acht* ure, en de uiterlijke *veertien* dagen daarna. —

Dit Huis zal op Vrijdag en Zaturdag vóór de inzate en den toeslag, van des voormiddags 10 tot 12 en des namiddags van 3 tot 6 ure, bezien kunnen worden op vertooning van een Toegangkaartje, ten Kantore van opgenoemden Notaris verkrijgbaar.

§ † † In eene geheel nieuw ingerigte FABRIEK, in *Gelderland*, voordeelig sedert † jaren gedreven, en zeer gunstig gevestigd, wordt, ter vermeerdering van kapitaal en bloei, verlangd een VENNOOT, in staat om een redelijk aanzienlijk Kapitaal aan te brengen. — Des verkiezende kan zoodanige Vennoot in de nabijheid der Fabriek een aangenaam BUITENGOED óf *huren* óf *koopen*. — Brieven franco aan het adres van den Uitgever van de *Arnhemsche Courant*, onder letter P.

Voor f 75 is te Zutphen te Koop:

Eene EZELIN, die den 15den laatstleden geworpen heeft. — Adres bij den Boekhandelaar *W. C. WANSLEVEN*, aldaar. *Brieven franco.*

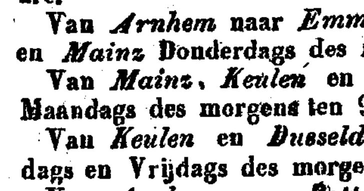
J. H. HARTZHEIM, HZ.

van Rotterdam,

Maakt aan het geëerde Publiek bekend, dat hij alhier is gearriveerd met eene aanzienlijke partij VET-LAMPIONS, à 10 Cents per stuk, — de Glazen terug, en met het Glas à 15 Cents — alsmede eene partij LEDIGE GLAZEN, benevens eene schoone partij VLAGGEN, welke in *Huur* en *Koop* te bekomen zijn. — Is gelogeerd op de Groote Markt, bij den Heer *T. H. GRESNICH*, in *de Kroon van Holland*, te *Arnhem*.

TWEE PAARDEN

Zijn, uit eene Weide, in de nabijheid van *Zutphen*, WEGGELOOPEN. — De eigenaar derzelve kan ze, onder opgave van hunne kenteekenen, en tegen betaling der kosten van Stalling en Voeding der Paarden, alsmede van de kosten, dezer advertentie, terug bekomen bij den Heer *L. BECK*, Logementhouder in de Keizerskroon, te *Zutphen*.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem, Keulen en Mainz.

Voor de maand Mei 1841.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem* iederen Maandag, Donderdag en Vrijdag des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem*, naar *Emmerik*, *Dusseldorp* en *Keulen* Maandags en Vrijdags des namiddags *omstreeks* 4 ure.

Van *Arnhem* naar *Emmerik*, *Dusseldorp*, *Keulen* en *Mainz* Donderdags des namiddags ten 4 ure.

Van *Mainz*, *Keulen* en *Dusseldorp* naar *Arnhem* Maandags des morgens ten 9 ure.

Van *Keulen* en *Dusseldorp* naar *Arnhem* Dingsdags en Vrijdags des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam* Dingsdags, Woensdags en Zaturdags des morgens ten 9½ ure, met uitzondering van den 11den en 25sten Mei des morgens ten 6 ure.

*** Bij den Boekhandelaar *H. FRIJLINK*, te *Amsterdam*, komt heden van de pers:

I. C. E. BOCK, HAND-ATLAS DER ONTLEEDKUNDE VAN DEN MENSCH, benevens een *Tabellarisch Handboek der Ontleedkunde.* Eerste Aflevering, bevattende plaat II en III van de *Beenderen*, plaat II van de *Spieren* en plaat III van de *Zenuwen*, met verklaring, benevens blad 1 en 2 van het *Tabellarisch Handboek*. In royaal Octavo . . . *f* 2.00.

Dit werk, *met naar de natuur gekleurde platen*, in 7 Afleveringen compleet, die allen nog dit jaar het licht zien, kost *bij vooruitbestelling* . . . *f* 14.00.

Later wordt de prijs verhoogd.

Van deze Eerste Aflevering zijn op verlangen exemplaren *in Commissie* te bekomen; tot algemeene verzending is dit *zeer kostbaar plaatwerk* minder geschikt.

II. KORTE HERINNERINGSREGELEN VOOR JONGE VERLOSKUNDIGEN, Vrij naar het Engelsch, door H. H. HAGEMAN JR. In Lilliputters-Folio . . . . *f* 0.50.

III. DE KLOK VAN MEESTER HUMPHREY, N°. 4 en 5, inhoudende:

BARNABY RUDGE

DOOR

C. DICKENS.

Hoofdstuk 1. *Een Avond in de Meiboom.* — 2. *De Vreemdeling en de Slotenmaker.* — 3. *Nog een Avontuur van den Slotenmaker.* — 4. *Gabriël Varden en zijn Huisgezin.* — 5. *Tweede Ontmoeting met den geheimzinnigen Vreemdeling.* — 6. *De Slotenmaker ondervraagt, maar wordt er niet veel wijzer door.* — 7. *Jufvrouw Varden en hare liefttallige Dienstmaagd.* — 8. *Het Genootschap der Ridders Leerknapen.* — 9 *Een Nachtlooper komt te huis.* — Dit alles, *met vier platen*, kost slechts . . . *f* 0.90.

IV. HET LEESKABINET, enz. No. 5. *Met platen*, prijs per jaar, ... - 10.50.

Het toenemend debiet, van dit zeer goedkoop, zeer fraai uitgevoerd en zeer belangwekkend en onderhoudend Maandwerk bewijst van de belangstelling, die het publiek betoont in letterkundige ondernemingen, die het *wetenswaardige* met het *aangename* paren.

*** De Boekhandelaar en Boekdrukker *R. VAN WIJK*, ANTHS. ZN., te *Zwartsluis*, heeft heden, aan alle voorname Boekhandelaren en Post-directeuren in dit Rijk, verzonden:

PROSPECTUS, INTEEKENINGSLIJST EN PROEVE VAN BEWERKING.

VAN EEN

MUSÉUM LITTÉRAIRE

Politique, Histoire, Géographie, Sciences, Commerce, Industrie, Litterature, Beaux-arts, etc.

waarvan wekelijks, te beginnen met *Zaturdag den 3den Julij*, een blad druks het licht zal zien, van gelijk formaat als het *Nederlandsch Museum*, en waarvan doel en strekking zijn: het Nederlandsche publiek eene geregelde en goedkoope verzameling te verschaffen der uitgezochtste buitenlandsche lettervruchten, terwijl de Redactie zal zorg dragen, de waarde van dit *Muséum Littéraire* te verhoogen, door eene keuze van die Stukken, die het nuttige met het aangename vereenigen.

De prijs per jaargang is bepaald op *f* 3. 50
» » wekelijks *franco* per post » 4. 50

Théâtre Français.

LUNDI, 24 MAI 1841:

LA PREMIÈRE REPRÉSENTATION DU

LE PROSCRIT,

Drama-historique en 5 actes, par Mr. F. SOULIÉ.

SUIVI DE:

PHILIPPE,

Drame en un acte, de SCRIBE.

Mr. PRUDENT, premier sujet du Théâtre Français d'Amsterdam, remplira le rôle de *Philippe.*

On commencera à 7 heures précises.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 21 MEI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld a $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{3}{4}$	$51\frac{7}{8}$	$51\frac{13}{16}$
Dito Dito . . » 5 »	$99\frac{3}{4}$		
Uitgestelde Schuld . . . » »	$\frac{109}{128}$		
Kansbiljetten . . . . . *f*	$24\frac{9}{16}$	$24\frac{11}{16}$	$24\frac{9}{16}$ à $\frac{5}{8}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$90\frac{3}{4}$	$90\frac{7}{8}$	$90\frac{7}{8}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$74\frac{1}{2}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$164\frac{7}{8}$	$165\frac{1}{4}$	$164\frac{7}{8}$
Nieuwe Dito . . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening . » 5 »	$97\frac{7}{16}$	$97\frac{3}{8}$	$97\frac{1}{2}$
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$22\frac{5}{8}$	$22\frac{3}{16}$	$22\frac{5}{8}$
Dito onbep. stukk. . . » 5 »			
Passive . . . . »			
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{3}{8}$	$104\frac{1}{2}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{1}{2}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »			
Oblig. bij *Hope* . . . . » 4 »	$87\frac{3}{8}$		
Oblig. te Londen . . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »	$102\frac{3}{4}$		
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »	$69\frac{1}{2}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito a fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. a fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	$105\frac{1}{4}$		
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$71\frac{7}{8}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME Boekdrukker.